

Ébredés

(bűnbánati: karácsony nagyhetében, hétfőn)

Textus: ApCsel 11,22-23

Öröm Antiókiában

Antiókia nagy kereskedelmi központ volt. Így az ottani ébredés híre eljutott Jeruzsálembe, az anyagyülekezetbe.

Mi volt ennek a következménye? Szeretetteljes gondoskodás. Úgy vélekedtek Jeruzsálemben, hogy nem hagyhatják magára ezt a fiatal gyülekezetet. Gondoskodni kell róla. Arra gondoltak, hogy odaküldenek valakit a gyülekezetből, hogy erősítse őket hitükben.

Ez a valaki Barnabás lett. Barnabás bölcs és missziói lelkülettel megáldott ember volt.

Amikor Antiókiába megérkezett, meglátogatta a gyülekezetet. Azt tapasztalta, hogy Isten csodadolgokat vitt végbe ebben a gyülekezetben. Hiszen oly sokan elfogadták az Úr Jézus Krisztust! Sokan megtértek és már nem a bálvány-istenek ünnepi orgiáin vettek részt, hanem minden vágyuk az volt, hogy az Úr Jézusnak szolgáljanak. Ez nem más, mint az Úr Isten kegyelme! Barnabás észrevette, hogy itt Isten cselekedett. Itt az Úr Jézus kezének a munkája látszik, Aki kiárasztotta az Ő Szent Lelkét a gyülekezetre. Ezért mindenk előtt Istennek adott hálát.

Lehet, hogy a mi gyülekezetünkben nincsenek ilyen látványos megtérések. Lehet, hogy úgy tűnik: az emberek csak adventi váradalommal vannak eltelve. Csak váraкоznak...Várják sorsuk jobbra fordulását, de nem tesznek meg semmit annak érdekében, hogy Isten segíthessen rajtuk. Vagyis nem fordulnak Hozzá, nem térnek meg Hozzá.

És mégis, ha jobban odafigyelünk, meglátjuk, hogy vannak emberek, akik jobban szeretnek, jobban megbocsátanak, akik már nem olyan önzők. Szolgálatot vállalnak, segítőkészek, szeretetteljesek, a békességet munkálják. Ez azt jelenti, hogy Isten ma is munkálkodik, hogy Isten a mi gyülekezetünkben is munkálkodik. Isten ma is kiárasztja az Ő Szent Lelkét, Aki formál bennünket is, mint az antiókiaiakat. Ez mireánk nézve is az Isten kegyelme! És ezért nekünk is hálát kell adnunk!

Barnabás örült, hogy sok ember átadta magát Jézus Krisztusnak.

Te tudsz-e örülni egy megtért embernek? Vagy csak a múltjára emlékezel? Az Úr Jézus nem sorolta elő senkinek sem a bűnét. Ő

mindenkinek megbocsátott, aki bűnbánattal ment Hozzá. Drága Testvérem, engem is ez éltet! Jézus nem sorolja az én múltbeli bűneimet sem, hanem tudom, hogy bűnbánatom után megbocsátott. És ez hálára indít és az Ő dicsőségére való szolgálatra. Barnabás is ennek örült. Ugyanis a görög eredetiben ez a kegyelemre mutat. Vagyis annak öröme, hogy oly sok ember kegyelmet nyert és megtért! Kell-e ettől nagyobb öröm, kell-e ettől nagyobb kegyelem?

Ébresztgetés

Barnabás azonban nem csak örvendezett a sok Krisztushoz csatlakozott embernek, hanem figyelmeztette is őket, intette őket. Furcsán hangzanak ezek a szavak: **figyelmeztetni, inteni**. Negatív kicsengése van.

Sokszor halljuk: nekem ne mondja meg senki...Majd én tudom...stb.

De itt e szavak inkább ilyen jelentéssel bírnak: **vigasztalni, bátorítani, ébresztgetni**. S erre mindenkinek szüksége van. Mert nem elég hitre jutni. A hitre jutókat bátorítani kell, hogy álljanak meg a hitben. A hitre jutókat vigasztalni kell, mert éppen ők azok akiket a Sátán rögtön megtámad, mint bennünket is. A hitre jutók hajlamosak elbizakodni, hogy ők már jó helyen vannak, hogy minden rendben van velük és így elalusznak. Bátorítani, vigasztalni, ébresztgetni kell őket.

Mondani kell mindenkinek: Maradj az Úr közelében! Bármilyen furcsán is hangzik, de erre kell biztatni a hívőket. Ugyanis nem biztos, hogy az, aki hitre jutott, ott is marad az Úr Jézus közelében.

Milyen sok példa van erre! Szépen indult valakinek az élete. Boldog gyermekkor. Imára tanították a szülők és a nagyszülők, templomba járt. Aztán a házasság után elmaradt minden. Arra gondolt, hogy majd ő megtéríti a hitetlen társát...És nem úgy történt! Mert általában a hitetlen vonja el a másikat is a templomtól, az imádkozástól. **Ne legyetek felemás igában!** Milyen nagy igazság ez!

Vagy: az ifjú rossz, istentelen, erkölcstelen baráti társaságba kerül. Nem a barátok térnek meg. Sőt, gúnyolni, nevetni kezdik. S ő nem akar kilógni a társaságból. És ő is istentelenné válik...Sajnos, hogy így sok fiatal vész el! S a példáknek még nincs vége...Sajnos!

A hitre jutott ember életében nagy harcok vannak. Ott él a világban. S a világnak nagy a csábítása, a rossz barátoknak nagy a vonzása, a Sátán ámitása hathatós!

Ezért kell bátorítani a testvéreket: Maradj Jézussal! Ne hagyd el! Ő szeret téged. Életét adta érted! Vérért hullatta a Golgotán, hogy bűneidet elmossa! Elhagynád Őt a világ múltó örömeiért?! Maradj az Úr Jézussal! Tarts ki Vele! S Vele győzni fogsz a kísértéseiden és a

Sátánon is! Mert az Úr Jézus az Ő Szent Lelkét árássza ki reád, aki megerősít téged! Erre kell biztatni és bátorítani a testvéreket.

Szívbeli elhatározással

Nem csak úgy ímmel-ámmal kell Jézus mellett maradni. Kitartani mellette, azt jelenti, hogy ezt szívvel-lélekkal kell tenni. A szív az emberi élet központi része (az ókori ember szerint). A szív nagyon fontos szervünk. Szívünkkel hiszünk és szívbeli bizodalommal csüggünk az Úr Jézuson. S Ő segít nekünk, mert Szent Lelkével ajándékoz meg bennünket. Azaz szívvel-lélekkal ragaszkodjunk az Úr Jézushoz és Ő megáldja életünket. Szívbeli bizodalommal legyünk Iránta s akkor nem fogunk csalatkozni.

Vagy most arra gondolsz, hogy gyenge a hited? Mondd el Jézusnak! Őszintén! Mondd el Neki: Hiszek Uram, légy segítségül az én hitelenségemben!

Mert Jézus az életed fordulópontjain éppen ezt kérdezi: Hiszed-e azt?! Minden ettől függ! Hogy hiszük-e?! Mert ha csak egy kis mustármagnyi hitünk lenne sokszor, hegyeket mozdítanánk el...

De én úgy látom, hogy inkább kesergünk...most is, adventben csak vágyakozunk és sóvárgunk..., pedig mennünk kellene...Antiókiába..., a Krisztushoz csatlakozottakhoz, azokhoz, akik már megváltoztak és elhibázott életüket letették az Úr Jézus kezébe és döntöttek Mellette. Menni kellene vigasztalni, bátorítani, ébresztgetni...

- Vigasztalni a gyászolókat, a szomorkodókat, a kesergőket...
- Bátorítani a bizonytalankodókat, a félelmes szívűeket, a keresőket...
- Ébresztgetni a megfáradtakat, a lankadókat, a csüggedteket, a lemondókat, a csalatkozókat...

Van mit tennünk a ma „Antiókiájában”, a gyülekezetünkben, a családunkban. Hidd el Testvérem, csak akkor lesz áldott karácsonyod advent után, és csak akkor lesz áldott Úrvacsorád, ha a vigasztalanokat, a bátortalanokat, a megfáradtakat ott látod majd a templomban, az Úr asztalánál, és az életben az Úr Jézus társaságában!

Ámen.

Biharszentjános, 2011.12.19.

Csomány

Árpád.

(drs. L. Wüllschleger: Licht over de stad, Fény a város felett c. munkája nyomán).